

pom. přejat byl do osnovy unifikovaného občanského zákona v §§ 1151 a 1152, k čemuž motivy výslovně prohlašují, že po zralé úvaze osnova ponechala stranám volnost, upravití služební poměr odchýlně od smlouvy kolektivní.

Mimo uvedené již předpisy zákona o obch. pom., živn. řádu a zákona o domácké práci odkazuje na smlouvu kolektivní také ještě zákon o nemocenských pokladnách ze dne 20. listopadu 1917, č. 457, ř. zák. v §u 6 lit. e) a zákon o domovnících ze dne 30. ledna 1920 č. 82 sb. v §u 9 a 18, avšak zda a pokud tyto speciální předpisy služební stanoví závaznost kolektivních smluv jako právo nutící a vylučující volnost dispozice, zejména však také rovnost stran, dlužno ovšem i tu uvažovati jak ze znění těchto předpisů samých a ostatního obsahu jednoho každého zákona (přímé ustanovení rovné §u 40 zák. o obch. pom. tu chybí), což však přesahuje již rámec vzniklé kontroversy a dlužno to tedy ponechat řešení konkrétních případů, až se v praxi vyskytnou, neboť do té doby by to bylo předčasné a ovšem i zbytečné. Právní věta shora položená odpovídá však i řešení těchto případů, ať vypadne kladně nebo záporně.

Naproti tomu platí, jak se samo sebou rozumí, disposiční volnost stran vůči smlouvě kolektivní ve všech těch případech, při jichž úpravě zákon o smlouvě kolektivní žádného ustanovení nemá, zmínky o ní nečině, neboť tu rovněž nezavdává obsah zákona žádné příčiny disposiční volnost stran omezovati.

Plenární rozhodnutí ze dne 24. listopadu 1925, pres. 544/25. Dr. B.

L I T E R Á R N Í Z P R Á V Y.

Komentované zákony čs. republiky vydává »Československý kompas«, sv. XIX.

Řády konkursní, vyrovnací a odpůrcí.

Upravil dr. Jaroslav V o s k a, ministerský rada v ministerstvu spravedlnosti. Praha 1926. Nákladem »Československého kompasu«, tiskařská a vydavatelská akc. spol.

Nemine málem ani měsíce, aby neúnavný Československý kompas nevydal nového svazku kom. zákonů čs. republiky. Tentokráte vyslán byl na knižní trh svazek XIX., obsahující řády konkursní, vyrovnací a odpůrcí. Autorem je min. rada dr. Voska, současně profesor na Vysoké škole obchodní a t. č. též zkušební

komisař při zkoušce judiciální na české právnické fakultě Karlovy university.

Svazek uvedený obsahuje:

I. Uvozovací nařízení podle cís. nař. z 10. prosince 1914, č. 337 ř. zák.

II. Řád konkursní.

III. Řád vyrovnací.

IV. Řád odpůrčí.

V. Zákony a nařízení, jimiž byly konkursní a vyrovnací rády změněny a doplněny.

VI. Předpisy prováděcí.

VII. Zákony o opatřeních k zmírnění ztrát peněžních ústavů a na ochranu jejich věřitelů.

VIII. Srovnávací tabulka ustanovení konkursních a vyrovnacích řádů (k předpisům v historických zemích a na Slovensku, jakož Podkarpatské Rusi platícím).

Na str. 535—540 jsou uvedeny doplňky a opravy.

Zákony shora uvedené vyšly za trvání čs. republiky již vícekrát, jak v českém, slovenském, tak i německém vydání, jak při uvedení literatury na str. VIII. a IX. jest oznámeno. Vydání rady v. z. s. Rudolfa Stiftra a strakonického advokáta dra Maxe Brocka vyšla též komentovaná a se vzorci.

Veškerá tato vydání předčí však spis Voskův, jednak proto, že týž měl jako referent v ministerstvu spravedl. veškeré výnosy, rozhodnutí a jiný materiál úplně a spolehlivě po ruce a pak, že připojil k předpisům v historických zemích platným též právo uherské, platící též na Slovensku a v Podkarpatské Rusi a to se všemi do vydání díla nastalými změnami, což porovnání obou velmi usnadňuje.

V čs. republice platí totiž dosud — stejně jako jest tomu i v jiných oborech — dvojí právo konkursní. V histor. zemích a na územích připadlých k našemu státu podle mírových smluv Versailleské a St. Germainské (Hlučínsko, Vitorazsko, Valčicko) konkursní právo dříve rakouské, na Slovensku a Podkarpatské Rusi pak právo uherské. V obou právních oblastech jest konkursní a mimokonkursní vyrovnací právo upraveno v celku obdobně. V jednotlivostech však liší se obojí právo dosti značně; zejména rozdílna jsou ustanovení o zařazení konk. věřitelů do jednotlivých tříd, o zvláštním kupeckém konkursu na Slovensku a Podk. Rusi, který na území mimoslovenském zaveden není. O právních účincích mimokonk. vyrovnání atd. Odstraniti rozdíly tyto a vydati jednotný konkursní, vyrovnací i odpůrčí

řád mimokonkursní pro celé státní území bude úkolem připravované unifikace a reformy konkursního a vyrovnacího práva.

Rozdíly mezi právem platným v obou právních oblastech vytčeny jsou při jednotlivých ustanoveních konkursního i vyrovnacího řádu.

Ani české ani slovenské texty zákonů a nařízení v knize otištěných, pokud byly vydány před 28. říjnem 1918, nejsou autentické. Nebylo proto nutno přidržovati se ve všem překladů uveřejněných v oficiálních publikacích (říšském zákoníku rakouském, Sbírce zákonů uherských), které namnoze nejsou správné věcně ani jazykově. Byly přiměřeně upraveny, přihlíženo však k tomu, aby překlady nebyly příliš volné a aby se přidržovaly původního znění, pokud to bylo jazykově možno.*) Zasluguje vytknutí, že každý § opatřen jest jednak poznámkami, obsahujícími výklady a poukazy autora k jiným zpřízněným předpisům, jednak uvedením zákonů, vládních nařízení a ministr. výnosů k látce se nesoucích a konečně jak předpřevratovou, tak popřevratovou judikaturou nejvyšších soudů ve Vídni a v Brně.

Takto se čtenář snadno orientuje, co jest mu v určitém praktickém případě věděti. Jest tudíž nový svazek velmi cennou příručkou, ano vhodnou a nezbytnou pomůckou jak pro teoretiky tak pro praktiky, pro soudce, advokáty, notáře, správce konk. podstaty a vyrovnací, takže zvláštního doporučení spisu není ani třeba. Svou hodnotou doporučí se sám, takže jest hojně jeho rozšíření již tím zajištěno. Naše přání jej ve směru tom mimo to provází.

Komentované zákony Čs. kompasu zamlouvají se již svou úhlednou úpravou, libivým a zřetelným tiskem, který také četnějším chybám se vyvaruje. Jest to s povděkem i tentokráte konstatovati. Časový přehled a věcný seznam, který usnadňuje použití spisu, ani tu neschází. Sen. president. K. Flíeder.

Dr. Vratislav Bušek: **Církevní soudnictví ve věcech civilních v říši římské v I.—V. stol. po Kr.** — Bratislava, 1925. Knihovna právnické fakulty sv. 12. 8°, str. 85.

Autor stanovil si zpracovati znovu staré, ale stále svěží téma, jaký byl rozsah církevního soudnictví v říši římské. Touto otázkou zabývali se z našich českých kanonistů již Ott a Henner a nejnověji ji reviduje Bušek. Činí tak velmi pozorně, snáší hojný materiál, aby opřel jím výsledky své práce. Ukazuje, jak zcela podle učení Písma dalo se soudnictví v neistarší době

*) Vyňato z Předmluvy na str. I. až VI.